

Jensen (Aale): Maa jeg begynde med at takke den højtærede Landbrugsminister for det Tilsagn, han gav om at ville være med til en Ændring af § 3, idet jeg synes, at denne Ændring er ganske formaalstjenlig.

Jeg vilde have været glad, hvis de ærede Talere havde haft blot et lille Ord om de saakaldte indeklemte Husmænd, men ingen af dem har sagt noget herom. Jeg kan da næsten ikke tro, at man slet ikke har tænkt paa dem, men det er jo muligt, at det er en Del af Befolkningen, som ikke interesserer nogen af de ærede Ordførere. Hvis dette skulde være Tilfældet, vil jeg beklage det, thi jeg synes, at den Reform, der her kunde være Tale om, vilde være forholdsvis let at gennemføre og vilde give en meget stor Virkning. Det lykkes maaske ikke her at faa noget at vide om de ærede Ordføreres Stilling til denne Sag, men forhaabentlig vil vi i Udvalget kunne faa noget positivt frem til Gavn for disse indeklemte Husmænd.

Maa jeg dernæst gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær). Som Begrundelse for, at det ærede Medlem ikke vilde være med til Ekspropriation, fremførte han, at Besidderne af disse Brug holdt af deres Hjem og derfor holdt fast ved dem. Ja, men det er jo heller slet ikke Meningen at fjerne nogen fra hans Hjem, det er der ingen, der tænker paa; hvis det var saaledes, at man vilde ekspropriere det hele Brug, kunde der være Mening i det, den ærede Ordfører fremførte, men det er jo kun, som den højtærede Landbrugsminister har nævnt, bestemte Procentdele af Jorden, man vil ekspropriere, og endda kun, hvis man ikke kan faa Jord frem paa anden Maade. Naar det ærede Medlem bemærker, at Landmanden holder af sit Hjem, er jeg ganske enig med ham i Rigtigheden heraf; jeg holder ogsaa af mit Hjem, men jeg vil ogsaa gerne have, at mine Børn skulde have et Hjem, de kunde komme til at holde af, og at alle andre ligestillede Forældres Børn kunde faa et Hjem at holde af. Og det er netop det, der tilsigtes ved det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde, at Udstykning ikke kan aflaste Arbejdsløsheden. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han kan pege paa en Foranstaltning, som i stærkere Grad kan aflaste Arbejdsløsheden end netop Udstykning. Jeg har for nylig studeret Folketællingslisten, i hvilken jeg opdagede, at der i mit Nabosogn ikke var saa mange Indbyggere i 1920 som i 1860,

hvilket jeg kom til at stejle over. Det ser jo lidt mærkeligt ud, idet det endda er lykkedes os at udstykke en Gaard dér, men det har ikke en Gang kunnet opveje Befolkningstallets Formindskelse. Aarsagen er den, at der i Sognet er 4 Herregaarde, der kan dyrke deres Jorder med Maskiner og kun ganske faa Arbejdere, medens man før i Tiden havde Brug for mange, mange flere Mennesker. Som den højtærede Landbrugsminister meget rigtigt sagde, betyder en Udstykning af Jord, at der skal bygges, dette giver Arbejde til en Mængde Mennesker; der skal skaffes Redskaber til disse Mennesker, og dette giver atter Arbejde til andre, og de, som saaledes faar Beskæftigelse, faar en Købeevne, de ellers ikke havde. Jeg vilde, som sagt, være det ærede Medlem meget taknemmelig, hvis han kunde paavise noget, der i højere Grad kunde aflaste Arbejdsløsheden end netop Udstykning af Jord. Udstykning af Jord betyder forøget Arbejde, Sammenlægning af Jord det modsatte. Men det er ikke nok hermed; naar vi tænker paa Arbejderne, for ikke at tale om de arbejdsløse, saa vil det ærede Medlem antagelig give mig Ret i — thi jeg kender hans gode Hjertelag —, at de Mennesker, som faar et saadant Husmandsbrug paa rimelige Vilkaar og ellers er velegnede til at dyrke et saadant Brug, har ganske andre Betingelser for at leve et lykkeligt Familieliv end de Mennesker, der bor i — jeg vilde gerne sige —: de Huse, som tilhører vore Herregaarde, men som i mange Tilfælde ikke fortjener dette smukke Navn, men kun Navn af Rønne eller Hytte. Det Liv, der føres dér, og som nødvendigvis maa føres dér, kan ikke blive af samme Art og heller ikke af samme samfundsmæssige Godhed som det, der føres i de Hjem, hvor Forældrene har deres Børn hjemme saa længe, de mener, det er rigtigt, og hvor Børnene kommer til at hjælpe Forældrene med deres Arbejde. Det tror jeg det ærede Medlem maa give mig Ret i, og derfor vilde jeg tro, at man kunde bevæge det ærede Medlem til at medvirke til en stærkere, en forceret Udstykning. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke kan gaa med til Ekspropriation, naar vi ikke kan faa Jord efter de i Lovforslaget omtalte øvrige Regler. Men vi faar jo se, det kan være, naar vi kommer til at tale med hinanden — vi plejer at kunne tale os til Rette med hinanden —, at det ogsaa gaar i dette Tilfælde.

Det var for saa vidt glædeligt for mig, at den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) ikke havde noget videre at henvende til mig, men det ligger jo i, som det ærede